

بسته‌های مهربانی!

• کبرا بابایی • تصویرگر: سحر خراسانی

هر سال که بزرگ‌تر می‌شوم مامان کارهای مهم‌تری را به من می‌دهد، گذاشتن بشقاب‌های میوه‌خوری یا تعارف کردن ظرف کیک‌یزدی. پارسال یاد گرفتم بدون آن که خودم را بسوزانم چای دم کنم! من دوست دارم توی مراسمی که در ایام فاطمیه برگزار می‌شود کاری کنم. اما امسال همه چیز فرق کرده است. خانه، ساکت و خلوت است. چون به خاطر این ویروس عجیب و غریب آدم‌ها نباید دور هم جمع بشوند. برای همین امسال ما کار دیگری کردیم. بابا کلی ماسک و ظرف کوچک گرفت و ما، من و مامان و پدر بزرگ که با ما زندگی می‌کنند نشستیم و بسته‌های کوچک درست کردیم. بسته‌هایی از ماسک و الکل و یک پاکت کوچک نخودچی کشمش! من پرسیدم این کار جای ثواب روضه خواندن را می‌گیرد؟ مامان گفت: «اصل روضه خواندن توجه و به یاد آوردن بزرگان دین است. این که با حرف زدن درباره‌ی آن‌ها به یاد بیاوریم که آن‌ها چقدر شجاع بودند و در راه دفاع از حقیقت از

هیچ سختی و رنجی نترسیده‌اند. این که آن‌ها مهربان بودند و مهم‌ترین وظیفه‌ی مسلمانان را هم مهربانی و رعایت حق مردم می‌دانستند. حالا با این کار کوچک نشان می‌دهیم هم به یاد حضرت فاطمه (س) هستیم و هم حواسمان هست کسی را به خطر نیندازیم. تازه با این هدیه‌ی کوچک نشان می‌دهیم که مسلمان باید حواسش به سلامت دیگران هم باشد. من امیدوارم حضرت فاطمه (س) این کار کوچک را از ما قبول کند. تو چه فکر می‌کنی؟»
می‌گویم: «من هم امیدوارم!»

